

Κατερίνα Σκουρλή, Α2

Ο ήλιος γλυκά βυθίζεται
Στα γαλανά νερά της
Κι η νύχτα μ' ένα πάπλωμα
Ξεσκεπάζει τα όνειρά της

Τα ψάρια πια πετάνε
Στα ροδοκόκκινα σύννεφά της
Κι εκείνη τα αγκαλιάζει
Με τ' ασημιά φτερά της

Τα κύματα φέρνουν πίσω
Τα νυσταγμένα караβάκια
Και σκεπάζει με τ' αστέρια της
Όλα τα σπιτάκια

Τα παιδιά γυρνούν πίσω
Στις ξύλινες πόρτες των πατρικών τους
Και η σιωπή ερχόταν με βήματα γοργά
Σ' όλο το χωριό τους

Τα παγκάκια στο λιμάνι άδειασαν
Και ψάχνουν συντροφιά
Δυο τρία καβουράκια έρχονται ντροπαλά

Το λιμάνι άδειασε
Μα οι ψαράδες μένουν
Στα ήσυχα νερά της
Νυστάζουν μα παραμένουν

Και από ένα παράθυρο
Χαζεύει η θάλασσα ένα παιδάκι
Που σε λίγο πέφτει και κοιμάται
Σαν αρνάκι

Κι όσο τ' αστέρια λαμπυρίζουν
Η νύχτα πέφτει τελικά
Το άτι της θάλασσας κάνει κολοτούμπες
Και βουτάει στα σκουρόχρωμα νερά.